

خطبه های نماز جمعه ۱ دی ۱۴۰۲

خطبه اول:

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَ
نَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنُصَلِّي وَنُسَلِّمُ عَلَى حَبِيبِهِ وَنَجِيبِهِ وَخَيْرَتِهِ
فِي خَلْقِهِ حَافِظِ سِرِّهِ وَمُبَلِّغِ رِسَالَاتِهِ بِشِيرِ نِعْمَتِهِ وَنَذِيرِ
نِقْمَتِهِ سَيِّدِنَا وَنَبِينَا أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى مُحَمَّدٌ وَ عَلَى آلِهِ
الْأَطْيَبِينَ الْأَطْهَرِينَ الْمُتَجَبِّينَ الْهَدَاءَ الْمَهْدِيِّينَ سَيِّمَا بَقِيَّةَ
اللَّهِ فِي الْأَرْضِينَ وَ صَلَّ اللَّهُ عَلَى أئِمَّةِ الْمُؤْمِنِينَ وَ هَدَاءِ
الْمُسْتَضْعِفِينَ وَ حَمَاءِ الْمُؤْمِنِينَ.

عباد الله اوصيكم و نفسي بتقوى الله

قَالَ اميرالمومنين (عليه السلام): **أُولَى النَّاسِ بِالْعَفْوِ، أَقْدَرُهُمْ عَلَى الْعُقُوبَةِ.**

امام علی (علیه السلام) در حدیثی که در حکمت ۵۲ کتاب شریف نهج البلاغه ذکر شده است، می فرماید: سزاوارترین مردم به گذشت، تواناترین آنان به مجازات است.

رابطه عفو و قدرت:

می دانیم یکی از عوامل ادامه نزاع ها و درگیری ها که گاه در میان دو طائفه یا فرزندان یک خانواده، ده ها سال ادامه پیدا می کند، روح انتقام جویی و عدم گذشت است که هرچه جلوتر می رود مانند سیلاب شدیدتر می شود در حالی که اگر در همان مراحل آغازین یکی از دو طرف بزرگواری و گذشت کند، نزاع برای همیشه پایان می یابد.

به علاوه، عفو و گذشت، شخص خطاکار را به تجدید نظر در کار خود و جبران خطا و ا می دارد که برکات آن بر کسی پوشیده نیست.

مطالعه تاریخ پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) و امیر مؤمنان و سایر امامان معصوم (علیهم السلام) نشان می دهد که آنها با استفاده از این روش، دشمنان سرسخت را به زانو در آوردند و یا آنها را به دوستان فداکار بدل کردند.

عفو و گذشت عجیب پیامبر در داستان فتح مکه و عفو امیر مؤمنان بعد از پیروزی در جنگ جمل و عفو امام حسن مجتبی در برابر آن مرد شامی که دشنام به حضرت می داد و همچنین سایر مواردی که در تاریخ زندگی آن بزرگواران ثبت شده نمونه های روشنی از این معناست.

اما این که می فرماید: شایسته ترین مردم به عفو قادرترین آنها بر مجازات است به دلیل این است که هر چه قدرت بر مجازات بیشتر باشد

عفو و گذشت اهمیت بیشتری پیدا می کند و هیچ کس نمی تواند بگوید این عفو بر اثر ضعف و ناتوانی از مجازات بوده است.

جالب این است که در قرآن مجید آنجا که عفو از قاتل عمد را مطرح می کند با تعبیر به «برادر» از او یاد می نماید: **«فَمَنْ عَفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ»**; پس اگر کسی از سوی برادر (دینی) خود چیزی به او بخشیده شود (و حکم قصاص او تبدیل به خون بها گردد) باید از راه پسندیده پیروی کند».

در کتاب کنز العمال این حدیث کوتاه و پرمعنا از پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) نقل شده: **«تَعَاَفُوا تَسْقُطِ الضَّغَائِنُ بَيْنَكُمْ»**; یکدیگر را عفو کنید تا دشمنی ها در میان شما از میان برود».

در حالات امام زین العابدین (علیه السلام) می خوانیم که هشام بن اسماعیل (والی مدینه از طرف عبد الملك بن مروان) آن حضرت را زیاد آزار می داد ولی هنگامی که «ولید بن عبد الملك» بر سر کار آمد

(بر اثر شکایات زیاد مردم) او را عزل کرد و دستور داد او را در برابر مردم حاضر کنند که هر کس از او ستمی دیده انتقام گیرد.

هشام بن اسماعیل می گفت: من بیش از همه از علی بن الحسین بیم دارم (زیرا بیش از همه به او آزار رساندم) امام با یارانش از آنجا می گذشت، به آنها سفارش فرموده بود که حتی یک کلمه به او بدگویی نکنند. هنگامی که امام از آنجا گذشت «هشام» صدا زد: «اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتِهِ؛ خدا آگاه تر است که نبوت (و امامت) را در کدام خاندان قرار دهد».

همان گونه که قبلاً نیز اشاره شده - دستور عفو شامل کسانی نمی شود که از عفو و گذشت سوء استفاده کرده و بر جسارت خود می افزایند. آنها را جز کیفر و عقوبت اصلاح نمی کند.

خطبه دوم:

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصّلاة و السّلام على سيّدنا و
نبينا ابي القاسم المصطفى محمّد و على ءاله الأطيبين
الأطهرين سيّما بقيّة الله في الأرضين و صلّ على
امير المؤمنين و فاطمة الزّهراء سيّدة نساء العالمين و صلّ
على الحسن و الحسين سيّدى شباب اهل الجنّة و على
عليّ بن الحسين و محمّد بن عليّ و جعفر بن محمّد و
موسى بن جعفر و عليّ بن موسى و محمّد بن عليّ و
عليّ بن محمّد و الحسن بن عليّ و الخلف القائم المهديّ
حججك على عبادك و امنائك في بلادك و صلّ على
ائمّة المسلمين و حماة المستضعفين و هداة المؤمنين.

عباد الله اوصيكم و نفسي بتقوى الله

برخی متأسفانه در جنگ نرم شکست خورده اند و فریب دسیسه ها و دروغ پراکنی های دشمنان خارجی و برخی غرب زدگان داخلی را خورده اند که با یک بررسی کوتاه در جراید و مطبوعات، می توان حقیقت را یافت که برخی چگونه با ژست منورالفکری! در صدد بودند تا به مردم بقبولانند که کشور و مردم عزیز این مرز و بوم ضعیف هستند.

رهبر انقلاب در این رابطه می فرماید: «یکی از شیوه های دشمن ناامید کردن جوانهای ما است؛ این که ما نمی توانیم، نمی شود؛ که همین طور می بینید متأسفانه عده ای بلندگوی دشمن شده اند که همین چیزها را در فضای جامعه پراکنده کنند.» ۱۳۹۶/۹/۱

اما جمهوری اسلامی ایران در همه زمینه ها بر دشمنان پیروز است که نمونه بارز آن، پیروزی تاریخی ملت ایران در مقابل دشمنان، شکست جریان معاند و اپوزیسیون خارجی و تعدادی از وطن فروشان بود که هرچه در توان داشتند در فتنه ترکیبی سال ۱۴۰۱ به میدان آوردند؛ اما در نهایت با حضور مردم در صحنه دفاع از انقلاب اسلامی، دچار تشتت و اختلاف عمیق شدند تا جایی که این روزها، کاربران اجاره‌ای و اکانت‌های غیرواقعی آنان به توپخانه‌ای علیه یکدیگر تبدیل شده و فحش و ناسزا نثار یکدیگر می‌کنند و همه بودجه‌های هنگفت آمریکایی برای ایجاد فتنه در میان ملت ایران را در زباله‌دان می‌ریزند.

فدا شدن و فدایی دادن

اما تاریخ انقلاب اسلامی شاهد رشادت های بسیاری بود، رشادت جوانان غیور و باغیرت ما در طول ۸ سال جنگ تحمیلی که با شهامت بسیار در مقابل دشمنان ایستادند و با خون خود به یاری اسلام و انقلاب پرداختند.

مؤمن گاهی به مرحله ای می رسد که در راه اسلام و برای خشنودی خدا جان فدا می کند، که بسیار پسندیده بوده و منزلت آن در قرآن ذکر شده است؛ اما گاهی به مرتبه ای از فهم می رسد که در راه اسلام و برای پسند خداوند، فدایی تقدیم می کند و عظمت حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام نیز در همین فدایی دادن است.

اینجاست که سردار شهید حاج قاسم سلیمانی بر پای مادر شهید
که در راه اسلام فدایی داده بوسه می‌زند.

اینکه در زیارت جامعه کبیره می‌خوانیم، «بِأَبِي أُنْتُمْ وَ أُمِّي وَ
أَهْلِي وَ مَالِي وَ أُسْرَتِي» به این معنا است که انسان به چنان معرفت
و بصیرت و عرفانی رسیده است که معصومین (علیهم السلام) در
نزد او به حدی عزیز و ارزشمند هستند که حاضر است عزیزترین
عزیزانش را فدای آنها و آرمان الهی نماید.

در واقع می‌آموزیم که در راه اسلام فدایی بدهیم یعنی به مرتبه‌ای
از دیانت برسیم که نه تنها خودمان را فدای اسلام کنیم بلکه فدایی
هم بدهیم همچنان که ام البنین علیها السلام با حضور چهار فرزند

خود در صحنه کربلا و دفاع از امام زمانش، الگویی برای مادران شهدا در ۸ سال جنگ تحمیلی شد.

تمایز و تشخیص مادران و همسران شهدا (شهیدپروران) با خود شهدا، در حیات و ممات شهیدانه است. اگر شهدا، مماتی شهدایی داشته‌اند، ام الشهداء و زوجة الشهداء، زیستی شهیدانه دارند.

طبق قاعده‌ی «فاقد شیء، مُعطى شیء نمی‌شود»؛ تنها شهیدپرور است که می‌تواند شهید را پرورد.

شهادت یک ارزش و یک مفهوم زنده و پویا است و در حقیقت به معنای کشته شدن نیست بلکه به معنای «گذشتن انسان از تعلقات خود برای تحقق آرمان‌های الهی» است.

در همین راستا سالروز ارتحال ام البنین (علیها السلام) را تسلیت می
گویم و ان شاءالله طی هفته جاری و در آستانه ارتحال ام البنین
(سلام الله علیها)، رزق میزبانی از شهید گمنام نصیب این شهر مؤمن
و انقلابی شده است و مردم نیز مانند گذشته به بهترین شکل ممکن
در روز دوشنبه به استقبال شهید خواهند رفت.

همچنین حمله تروریستی به پاسگاه راسک سیستان و بلوچستان که
منجر به شهادت تعدادی از دلاورمردان فراجا شد را محکوم می
کنیم و از خداوند متعال برای خانواده شهدا صبر جزیل مسالت می
کنیم و از مسئولان مربوطه شناسایی و مجازات سریع عاملان این
جنایت را خواستاریم.